

tihe pouke (2009)

aslan mahmuti

sitna serenada smaka

iz stoustog ponoćnog neba
duvaju bez ritma i takta
u trube trombone i tube
bez jezika pluća i lakta
glasnici zvižde kroz zube
objavljaju - propast vreba
iz žara serafimskog pakta

pretpakao

ако земята е твоя, и аз съм твой ...

drži me
za ruku i rebro
grize me u grlo

baca me
u otvoreni grob
u plameno gnezdo

gura me
kroz pepeo i prstenove
u srce levka

davi me
u mulju
na levoj obali stiksovoj

govorim
ako je zemlja tvoja
i ja sam tvoj

ravanstvo

iz pretpisa milosrđa ...

hodam
ispod mene prazno nebo
ispod mene pusta zemlja

tražim
pticu i čoveka nalazim
kavez istočnog greha

govorim
ravnosvučnim glasom
usnama napuklim od žeđi

vidim
nebesa padaju u more
zemlju uzdiže plamen

padam
spaljenih krila u rupu
usred neba kao kamen

trikleto ime

krvav jezik u grlu ...

budite
moliš na tajnoj sinodi
plamenovi koji gore u vodi

drhte u progonu
od smrtnoga straha
duše sebara otroka vlaha

učiš u senci jednoroga
ko se odriče đavola
odriče se boga

žig na licu
stigma i znamen
ovan ne leti i ne nosi kamen

galame
pred vladarom anđeli pali
knjige njegove nečastive spali

satanailovi anđeli

beseda na jeres ...

oganj me obgorio
u gorkom snu
mrtav vidim raj na istoku

izabran
u svetom zanosu
rastrzan u rečnom nanosu

zakopali mi kosti
sinovi tame
u uvale vrtače jame

proklet
zbog tri mere reči
pogubljen na ponoćnoj seči

igra se
jagnje belo
logos je postao telo

spasitelj

ulje na platnu ...

večeras je gozba
jedu se dalijeve slike
pečeni vratovi labudova
istočne grudi
leđa lepih žena
katalonska zemlja
kosmičko more
antičko korenje
na stolu nasred neba

bogo miluj

най-добра поука за човека ...

propovedaš iz svetla
земята е от дявола създадена
и мъдрите от нея се отричат

živi stara slovenska vera
pevuše živonačalna trojica
igraju izopšteni i prognani

molitelji hodaju
prolaze siriju aziju trakiju
mole kroz adsku vasseljenu

golem boj u njima u nama
blagodat i greh
i krštenje nad knjigom

u grudima iskri dvojeverje
na monašenju dobijamo imena
pogodnu azbuku i samospasenja

аз съм бог

ili drvo spasa ...

javljaš se
kao svetlosno telo
na srpu mladog meseca

ukazuješ se
kod ninine lokve
i uz gojin grm

čekaš me
uz krsno drvo
uz kedar i čempres

činiš se
zmijom od meda
i od zlata jabukom

pomiluj me
devičanskim krilima
i izvedi pred gospoda

putnik

bez konaka ...

podne je. izabireš smrt, ali te ona
odbija. drugi put si u životu, smrt
ti je druga majka. u prvo vreme
ona bdi nad tobom i prati te kao
senka. pri svakom padu pruža ti
hladnu ruku. sama si i obasjana
stravom iz davnina. pišeš o prvom
životu. on baca mrtvu senku na drugi.
treći život, beskonačni, mrtvo vreba.

povlačenje

tražim novu mogućnost ...

prošla je deoba kamenog doba
prošlo je mučno živovanje
povlačim se da uginem star

braća po krvi
braća po jeziku mleku i krvi
uzdižu bukvar i rodoslov

putujem sedam godina
putujem sedam godina ka grobu
tražim novu mogućnost buđenja

zemlja me ne prima
zemlja se odriče mog imena
prolazi mučno i sedma godina

otimam pećinu od medveda
otimam pećinu od hijena i lavova
moja je grobnica kamena

gledam iz mraka
gledam iz mraka bez zlosti
moje rascepljene i pokvarene kosti

mala rapsodija

*za tri kamena kontrabasa,
čekić i nakovanj ...*

čuvari smo izvora
kamenitih predela
obrednih vatrišta
održavamo
razmnožavamo
raznosimo
živu vatru za lek
sejemo žito i lan
u dokolici pravimo
igle strugala šila
konce od grive i žila
prosto ozubljene ostve
za lov u jezerskom mulju
otimamo pećine od zveri
nosimo plazinu s polja
iz nje pravimo dveri
za okapine raseline duplje
skupljamo bukov žir
šipak od ruže i med
živimo za posvećenja
i gutamo
kao živo jezgro krvi
drenjine
kupine
maline
jagode
i trnjine

vidi - čovek

jajast, srcast, jezičast ...

srce ti je kameno
u vatri žeženo
hrani me
stepska flora
uspavljuje
lisnata gora
budiš se u sedam
raznih korita
u rukama
šljunak pesak glina
u vreme kolebanja
nalaze naše tragove
u rečnim nanosima
između doba irvasa
i doba šarenog medveda
ključ svoda
otvara izvor
slanih jezera
zvuk u srce dira
muzikom devet lira
grlimo leteće deve
sanjamo pojas afrodite
pevamo do zore
u igri brakolomstva
kao mrke hijene
od jedrišta odbijeni
ostajemo bez potomstva

zid

uz drum ...

negašeni kreč i pesak utroba
su nova za naše mrtve glave
novo telo zid je od tri mere
na čelo mi slete mlade pčele
krila mirišu na bagrem i med
bude u nama umoreni nemir
vode nas na carigradski drum
senku nam lome na četiri vere
spaljuju zemlju otimaju dele
zlatne putire zakapaju u led
u rupi zida čekam vaskrsenje
iz mrtvih glava raste kamenje
zastrašuje žive - opominje um

korito

devete pritoke smrti ...

na devetorepom korenu crne breze
visi moja zemlja nad zemljama
u devetoslojnoj dubini jordanskog jarka
puca moja glava pod glavama

sve je stalo

usred mene ...

svet otiče preko mene
a u meni - sve je stalo
svet rotira usred smrti
a u meni - mrtvo seme
nešto raste drugo vene
a u meni - stoji vreme

ej-hej

ej-hej
eja ejs
eja ejs
eja ejs
ej-hej
eja ejs
eja ejs
eja ejs
oho
ej-hej
eja ejs
eja ejs
eja ejs
ej-hej
eja ejs
eda bi li da
ej-hej
eja ejs
eja ejs
eja ejs
ej-hej
eja ejs
eja ejs
eja ejs
ej-hej
ela eks
oja hoj a oj

autor

aslan mahmuti (1971, beograd), piše i prevodi
poeziju na nemački jezik. objavljuje pesme u
časopisima za književnost. živi i radi u nemačkom
nirnbргу.